

De voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Den Haag

9 oktober 2007

Ons kenmerk

HO/CBV/2007/37103

Uw brief van

18 september 2007

Uw kenmerk

2070800080

Onderwerp

Vragen van het Kamerlid Besselink (PvdA)

Hierbij zend ik u het antwoord op de vragen van het lid Besselink (PvdA) van uw Kamer inzake het beoogde salaris van de voorzitter van het College van Bestuur van de Universiteit Delft.

De vragen werden mij toegezonden bij uw bovenaangehaalde brief met kenmerk 207080080.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

dr. Ronald H.A. Plasterk

Antwoorden op de schriftelijke vragen van het Kamerlid Besselink van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (ingezonden d.d. 18 september met kenmerk 2070800080).

1. Vraag: Heeft u kennisgenomen van de berichtgeving over de uitspraken van de voorzitter van de raad van Toezicht (RvT) van de Universiteit Delft rond de intenties van de RvT om de nieuwe bestuursvoorzitter van de universiteit ruim boven de Balkenendenorm van 170.000 euro te gaan betalen?

Antwoord: Ja.

2. Vraag: Deelt u de opvatting dat een dergelijke buitensporige salariëring in de semi-publieke sector niet bijdraagt aan een positief imago voor bestuurders in het hoger onderwijs, zeker als de voorzitter van de raad van toezicht van de Universiteit Delft het verschil tussen 170.000 euro en 240.000 euro afdoet als 'niet zo veel'?

Antwoord: In het artikel "Voorzitter moeilijker te vinden door Balkenendenorm" uit het universiteitsblad Delta (jaargang 39, nr. 25) wordt de voorzitter van de raad van toezicht als volgt geciteerd: "We weten allemaal dat de totale kosten voor een collegevoorzitter rond de 240 duizend euro per jaar liggen".

In het Coalitieakkoord is aangegeven dat de inkomens in de publieke en semi-publieke sfeer dienen te worden genormeerd resp. gemaximeerd en dat het inkomen van de Minister-President als maximumnorm geldt. Omdat bijna de gehele bekostiging aan onderwijsinstellingen uit publieke middelen wordt gefinancierd en het publiek belang dat met onderwijsinstellingen is gemoeid, ben ik van mening dat het voornemen opgenomen in het Coalitieakkoord van toepassing is op hogescholen en universiteiten. De Universiteit Delft vormt hierin geen uitzondering. Ik ben dan ook van mening dat een salariëring boven het ministersalaris buitenproportioneel is. Ook maatschappelijk en naar de eigen docenten toe is dit niet goed uit te leggen. Daarnaast speelt de vraag of een dergelijke beloning niet een te groot beslag legt op publieke middelen.

3. Vraag: Deelt u de opvatting dat de voorzitter van de raad van toezicht van de Universiteit Delft volledig voorbijgaat aan zijn maatschappelijke verantwoordelijkheden wanneer hij aangeeft "slechts de verantwoordelijkheid te hebben van het benoemen en toezicht houden op goed bestuur op de universiteit?"

Antwoord: Zie antwoord op vraag 2.

4. Bent u bereid om deze universiteit op korte termijn krachtig aan te spreken op haar maatschappelijke verantwoordelijkheid met het oog op de matiging van de salarissen van haar

bestuurders en met name op korte termijn naar aanleiding van de aanstelling van een nieuwe bestuursvoorzitter?

Antwoord: Ja.

5. Heeft u op dit moment voldoende effectieve mogelijkheden, via de bestaande wetgeving en vanuit de adviezen van de Commissie Dijkstal, om de raad van toezicht van de Universiteit Delft te bewegen tot beperking van het salaris van de nieuwe aan te stellen bestuursvoorzitter?

Antwoord: Op basis van de huidige wet- en regelgeving stelt de raad van toezicht de hoogte van het salaris vast. Er is geen maximumsalaris in de wet- en regelgeving opgenomen. De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft in dezen geen wettelijke instrumenten om in te grijpen. Wel kan ik een dringend beroep doen op de raad van toezicht om zich te schikken in het gestelde in het Coalitieakkoord, en met betrekking tot de Universiteit Delft heb ik, in het uiterste geval, de bevoegdheid om de leden van de raad van toezicht te schorsen of te ontslaan.

Zodra een kabinetsstandpunt is ingenomen met betrekking tot de adviezen van de Commissie Dijkstal, zal worden overgegaan tot aanpassing van de wet- en regelgeving.